

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 167/2017
09.03.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 280/2016 од 15.09.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1545/16 од 25.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 280/2016 од 15.09.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1545/16 од 25.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 280/2016 од 15.09.2016. године, остављена је на снази пресуда Основног суда у Пожаревцу К 909/10 од 31.05.2012. године (потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1333/13 од 21.03.2013. године), којом је окривљени АА, оглашен кривим због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју казну се урачунава време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Пожаревцу К 909/10 од 31.05.2012. године почев од 21.03.2016. године до 17.06.2016. године и време проведено у притвору од 17.06.2016. године до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, а по пресуди Основног суда у Пожаревцу К 280/16 – 78 од 15.09.2016. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати и то: трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем у смислу члана 262. у вези члана 264. став 1. ЗКП, паушал у износу од 7.000,00 динара и оштећеном ББ на име имовископравног захтева износ од 518.072,40 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ББ је за остваривање имовинскоправног захтева преко досуђеног износа упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1545/16 од 25.11.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца по службеној дужности, адвоката Николе Драгомировића, а првостепена пресуда је потврђена.

Окривљени АА, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене закона и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Врховни касациони суд наведене пресуде укине и списе предмета врати првостепенмом суду на поновно суђење или да исте преиначи тако што ће га ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је одржао сендицу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1.ЗКП, у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног АА је недозвољен.

Чланом 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том Законику.

Према одредби члана 483. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено те чињеницу да је у конкретном случају окривљени лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног АА недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић